advokatnævnet

DATO: 15.12.2025 **Sagsnr.2025-824**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klagers repræsentant] klaget på vegne af [klager] over [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Klagers repræsentant] har på vegne af [klager] klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at yde fejlagtig, uagtsom og mangelfuld rådgivning i forbindelse med en bodelingssag, hvilket har medført et økonomisk tab.

[Klagers repræsentant] har endvidere på vegne af [klager] klaget over [indklagede]s salær på 332.600 kr. inkl. moms.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 13. marts 2025.

Sagsfremstilling:

[Advokatfirma] bistod [klager] i en bodelingssag i perioden fra den 20. april 2023 til den 2. april 2024.

Den 20. april 2023 blev der afholdt et indledende møde. [Indklagede] har oplyst, at [klager] på mødet orienterede om, at hun og hendes tidligere ægtefælle havde oprettet en ægtepagt, hvorefter modparten havde kombinationssæreje på hans kapitalandele samt et abstrakt sumsæreje på 2

mio. kr. af hans resterende formue. Videre har [indklagede] oplyst, at [klager] fremviste et underskrevet gældsbrev, hvoraf det fremgik, at hun skyldte modparten 1 mio. kr. Gældsbrevet udgjorde et tvistepunkt i forbindelse med bodelingssagen, idet [klager] oplyste, at hun aldrig havde modtaget det omtalte lån, ligesom hun oplyste, at hun ikke kunne huske at have underskrevet gældsbrevet.

[Klager] har oplyst, at [indklagede] på mødet den 20. april 2023 gav udtryk for, at gældsbrevet ikke var et problem, og at det ikke kunne gøres gældende, når der ikke havde fundet udbetaling sted i henhold til gældsbrevets betingelser. [Indklagede] bestrider at have udtrykt sig således.

Samme dag, den 20. april 2023, fremsendte [indklagede] ordrebekræftelse til [klager], hvorved [indklagede] bekræftede at ville bistå i sagen om bodeling og ansøgning om bopæl, med juridisk rådgivning i forbindelse med sagen, indlevering af ansøgning om bopæl til Familieretshuset, varetagelse af korrespondance med Familieretshuset/retten, udarbejdelse af juridiske dokumenter, repræsentation ved møde i Familieretshuset samt ved hovedforhandling i retten, hvis dette blev relevant. Af brevet fremgik endvidere følgende:

> ”Jeg er selv overordnet ansvarlig for [advokatfirma]’s arbejde i denne sag, og du er til enhver tid velkommen til at kontakte mig. Jeg vil samarbejde med kontorets øvrige ansatte om løsning af opgaven.
>
> *[…]*
>
> Vort honorar bliver fastsat ud fra tidsforbruget i sagen og på basis af en samlet vurdering af arbejdets omfang og kompleksitet, sagens værdi og betydning, det med sagen forbundne ansvar samt det opnåede resultat.
>
> Ved honorarfastsættelsen indgår kontorets timesats kr. 3.200,- inkl. moms.
>
> *[…]*
>
> Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at give et overslag på arbejdets omfang, idet jeg ikke er bekendt med sagens omfang. Hvis du ønsker en nærmere drøftelse heraf, er du velkommen til at rette

> henvendelse til undertegnede."

[Indklagede] anmodede samme dag, den 20. oktober 2023, skifteretten om offentligt skifte, idet hun bl.a. henviste til, at parterne siden maj 2023 havde forsøgt at indgå en forligsmæssig løsning, men at parterne var uenige om adskillige forhold vedrørende bodelingen. Videre fremgik det, at der for at opnå en forligsmæssig løsning havde været en del korrespondance mellem [indklagede] og modpartens advokat, og at der havde været afholdt et møde den 26. september 2023, hvor parterne og begge partsrepræsentanter deltog. Herudover fremgik det af anmodningen, at der udover tvisten om gældsbrevet også var tvist om en række andre forhold, herunder parternes ejendom, indbo, personlige genstande, mv. [Indklagede] har oplyst, at der tillige var tvist om gæld til modpartens forældre, bil, berigelseskrav mv.

Den 20. oktober 2023 fremsendte [indklagede] en kopi af gældsbrevet til skifteretten. [Indklagede] har oplyst, at det skete efter aftale med [klager], der selv havde indleveret gældsbrevet sammen med ægtepagten til advokatkontoret og gjort opmærksom på, at gældsbrevet var en del af bodelingen.

[Klager] bestrider, at fremsendelsen af gældsbrevet skete efter aftale med hende.

Det er oplyst, at der blev afholdt møde i skifteretten den 23. november 2023, hvorefter sagen blev videresendt til bobehandler.

[Indklagede] har oplyst, at modparten undervejs i bodelingssagen opsagde lånet i gældsbrevet til fuld indfrielse. Herefter indbragte han sagen for fogedretten, hvor der blev afholdt møde den 5. februar 2024.

Det fremgår af udskrift fra retsbogen den 5. februar 2024, at modparten i den forbindelse gjorde gældende, at lånet på 1 mio. kr. var udbetalt til [klager] i forbindelse med købet af parternes ejendom. Af retsbogen fremgår endvidere bl.a. følgende:

> "[…] Hun husker ikke, at hun underskrev gældsbrevet. […] Hun bestrider ikke, at det er hendes underskrift på gældsbrevet. […] Hun vidste ikke, hvad hun skrev under på vedrørende gældsbrevet. Hun tog sig af børnene og det praktiske vedrørende hjemmet. […] Det er

> korrekt, at hun selv har afleveret kopi af gældsbrevet til en advokat i forbindelse med det offentlige skifte."

Det er af [indklagede] oplyst, at fogedretten under mødet den 5. februar 2024 tilkendegav, at sagen ville blive fremmet i overensstemmelse med det underskrevne gældsbrev, hvorfor retten opfordrede [klager] til at søge forlig gående på, at modparten modtog det fulde provenu fra salg af parternes fælles ejendom mod, at modparten kvitterede for gældsbrevet.

Der pågik herefter forligsforhandlinger med modparten. Det fremgår af sagens bilag, at [klager] fremkom med bemærkninger til modpartens forligsforslag, og at [advokatfirma] ved breve af henholdsvis 16. og 20. februar 2024 redegjorde for og rådgav om de forskellige punkter i forligsforslagene samt bad om bemærkninger og yderligere oplysninger om udgifter til brug for forligsforhandlingerne.

[Indklagede] har oplyst, at det ikke lykkedes at indgå et forlig, hvorefter der blev indkaldt til nyt møde i fogedretten den 16. maj 2024.

Det er oplyst, at der blev afholdt et møde ved bobehandler den 25. marts 2024. [Indklagede] har oplyst, at der på mødet blev informeret om, at sagen vedrørende gældsbrevet fortsat verserede i fogedretten, da det ikke havde været muligt for parterne at indgå forlig.

Ved e-mail af 3. april 2024 til [advokatfirma] skrev [klager], at hun grundet økonomiske årsager ønskede at opsige samarbejdet med advokatkontoret pr. d.d.

Der pågik efterfølgende korrespondance mellem [klagers repræsentant] på vegne af [klager] og [indklagede] om forlig vedrørende udestående betaling af salær.

Den 8. juni 2024 indgik [indklagede] og [klager] forlig, hvorefter det udestående beløb på 156.100 kr. inkl. moms blev nedskrevet til 65.266,67 kr. inkl. moms. Det fremgår af forliget, at beløbet skulle betales straks, og at forliget var til fuld og endelig afgørelse af ethvert mellemværende mellem [klager] og [advokatfirma] samt at forliget kunne danne grundlag for tvangsinddrivelse i henhold til retsplejelovens § 478.

[Klagers repræsentant] sendte den 23. februar 2025 på vegne af [klager] et forvarsel om en erstatningsanmodning rettet mod [advokatfirma], idet han gjorde gældende, at [klager] havde lidt et betydeligt økonomisk tab som følge af advokatfirmaets fejl, uagtsomhed og mangelfulde rådgivning i forbindelse med bistanden. [Klager] opgjorde sit samlede tab, som hun mente skyldtes advokatfirmaets fejl og uagtsomhed, til i alt 1.384.271,04 kr. og appellerede til, at [advokatfirma] erkendte dette og lod deres ansvarsforsikring dække med 1.270.000 kr. i erstatning.

Af brevet fremgik, at det var [klager]s opfattelse, at advokatfirmaet havde begået fejl ved bl.a. under det første møde at vurdere, at gældsbrevet ikke var et problem, selvom [klager] ikke kunne bekræfte underskriften, eller at hun havde modtaget pengene, ved uden at have aftalt det med [klager] at gøre modparten opmærksom på gældsbrevet på trods af, at modparten på dette tidspunkt ikke selv havde gjort det gældende, eller fremlagt det, ved at komplicere forholdet til modparten, idet hun bl.a. rettede direkte henvendelse til denne, ved at overdrage sagen til en uerfaren fuldmægtig, ved i fogedretten ikke at stille krav om, at det originale gældsbrev blev fremvist, og utilstrækkelig tilbagevisning af dets gyldighed, ved at fyre fuldmægtigen samme dag som fogedretsmødet blev afholdt, så denne ikke efterfølgende kunne bevidne, hvad der var blevet sagt, ved ikke at protestere over rettens referat, og ved at lade sagen blive varetaget af tre forskellige advokater.

[Indklagede] afslog ved brev af 28. februar 2025 at have handlet erstatningspådragende. Herudover redegjorde hun for de kritikpunkter, som var oplistet i [klagers repræsentant]'s brev af 23. februar 2025.

[Klagers repræsentant] har i klagen til Advokatnævnet oplyst, at der er faktureret salær med i alt 332.600 kr. inkl. moms. [Indklagede] har ikke bestridt dette. Det fremgår af sagens bilag, at bistanden blev slutafregnet med faktura af 26. marts 2024.

Det fremgår ligeledes, at sagen var blevet afregnet løbende, og at fakturaerne frem til udgangen af 2023 blev betalt løbende.

Fakturaer, salærspecifikationer og eventuelt time- sagsregnskab er ikke fremlagt for Advokatnævnet. Advokatnævnet lægger det herefter som ubestridt

til grund, at der er faktureret salær med i alt 332.600 kr. inkl. moms.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Adfærdsklagen

[Klagers repræsentant] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at yde fejlagtig, uagtsom og mangelfuld rådgivning i forbindelse med en bodelingssag, hvilket har medført et økonomisk tab.

[Klagers repræsentant] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at det bør tages i betragtning, at modparten var uden arbejde og havde været det i en længere periode, at der er tale om en højkonfliktsag, at parret havde en gæld i deres fælles ejendom med solidarisk hæftelse for 4,7 mio. kr., at modparten i lang tid modsatte sig salg af ejendommen, og at [klager] ikke erindrede at have underskrevet gældsbrevet. Det betød, at selv hvis [klager] havde indgået et forlig på daværende tidspunkt, ville hun stadig kunne hænge på hele gælden på 4,7 mio. kr., hvis huset endte på tvangsauktion, som der i foråret 2024 var udsigt til.

På det første møde den 20. april 2023 gav [indklagede] udtryk for, at gældsbrevet ikke var et problem, og at det ikke kunne gøres gældende, når der ikke havde fundet udbetaling sted i henhold til gældsbrevets betingelser. [Indklagede] er ansvarlig for, at en kopi af gældsbrevet blev fremsendt til skifteretten, uden at det var anført på bilagslisten, og uden at det var aftalt med [klager]. Det skal bemærkes, at modpartens advokat intet havde nævnt om gældsbrevet på daværende tidspunkt i de breve, der var udvekslet i sagen. Det viser en uprofessionel og ansvarspådragende adfærd.

Der står ikke noget i referatet fra fogedretten om forligsforslaget, men det er korrekt, at parterne mundtlig blev opfordret til at indgå et forlig, da der var værdier nok i boet til, at ingen skulle komme ud af ægteskabet uden midler. Desværre blev advokatfuldmægtigen, der varetog sagen, afskediget samme dag, så [klager] fik ikke mulighed for at drøfte, hvad der reelt blev sagt på mødet. Det betød, at der ikke blev gjort indsigelse mod to væsentlige fejl i

referatet fra fogedretten, som begge var afgørende for tvisten om gældsbrevets gyldighed. Det fremgår således af referatet fra fogedretten, at [klager] ikke bestred, at det var hendes underskrift på gældsbrevet. Der skulle have stået, at hun ikke bestred, at det var hendes navn. Derudover fremgår det af referatet, at hun ikke vidste, hvad hun skrev under på vedrørende gældsbrevet. Dette skulle være rettet til, at hun ikke erindrer at have underskrevet gældsbrevet og først blev opmærksom på det, da hun flyttede.

Det undrer desuden forsat, at [indklagede] på intet tidspunkt, hverken i fogedretten eller skifteretten, ønskede at se det originale gældsbrev.

Det er endvidere ikke korrekt, som det er anført af [indklagede], at [klager] valgte at stoppe samarbejdet udelukkende af økonomiske årsager. Der henvises til den efterfølgende korrespondance vedrørende forlig om det fakturerede salær. [Klager] er af den opfattelse, at [indklagede] mest har været et postkontor, idet enhver henvendelse fra modpartens advokat udløste en skrivelse til [klager], hvor hun blev bedt om at komme med sine kommentarer, inden der lejlighedsvis blev givet et juridisk råd.

Salærklagen

[Klagers repræsentant] har på vegne af [klager] påstået, at [indklagede]s salær skal nedsættes og har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at der ikke er ydet den hjælp, der var behov for. [Klagers repræsentant] har anført, at et rimeligt salær for den ydede bistand ville være 190.000 kr. inkl. moms.

Der har under sagens forløb været manglende kontinuitet i sagsbehandlingen, idet sagen under processen blev overdraget til en nyansat advokatfuldmægtig, som kort tid efter blev afskediget. Efterfølgende blev sagen overdraget til endnu en ny advokat, således at sagen i alt har været behandlet af tre forskellige personer. Dette har medført manglende sammenhæng i behandlingen af sagen.

Indklagede:

Adfærdsklagen

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at hun ikke har ageret i strid med de advokatetiske regler eller ydet

fejlagtig, uagtsom eller mangelfuld rådgivning til [klager]. [Indklagede] og hendes firma har undervejs i hele sagen forsøgt at skaffe det bedst mulige resultat for [klager].

Særligt i forhold til det i klagen anførte vedrørende [indklagede]s bemærkninger på mødet den 20. april 2023, bestrides det, at [indklagede] skulle have udtrykt, at gældsbrevet ikke udgjorde et problem.

I relation til det i klagen anførte vedrørende gældsbrevet har [indklagede] endvidere anført, at [klager] selv udleverede en kopi af det pågældende gældsbrev til hende, og at [klager] i den forbindelse ikke gjorde opmærksom på, at modparten ikke havde en kopi, og at det ikke måtte oplyses eller fremsendes til modparten. At tilbageholde oplysninger om gældsbrevets eksistens forekom da også på den baggrund helt absurd, idet det i sagens natur måtte formodes, at modparten også var bekendt med gældsbrevet, da gældsbrevet var underskrevet af begge parter. I øvrigt ville det være uhæderligt ikke at fremlægge det i sagen. Det skal bemærkes, at modparten forud for fremsendelse af gældsbrevet havde gjort et relativt stort berigelseskrav gældende, som modparten efter modtagelse af gældsbrevet frafaldt. Der havde dermed også været risiko for, at berigelseskravet var blevet fastholdt, hvis ikke gældsbrevet var fremlagt.

[Klager]s synspunkter i forhold til gældsbrevets gyldighed blev fremført og argumenteret for overfor fogedretten. Herudover blev også hendes synspunkt om, at hun ikke erindrede at have underskrevet gældsbrevet gjort gældende, men det bemærkes, at det af retsbogen fra mødet i fogedretten den 5. februar 2024 fremgår, at [klager] under sin forklaring i fogedretten oplyste, at hun ikke bestred, at det var hendes underskrift på gældsbrevet. Da [indklagede] ikke selv deltog i retsmødet, kan hun ikke redegøre for, om der var tale om en korrekt gengivelse i retsbogen af det, parterne har forklaret, idet det dog bemærkes, at [klager] ikke tidligere ved fremsendelse af udskriften fra retsbogen har oplyst, at hendes forklaring skulle være gengivet forkert.

[Klager] blev gentagne gange både telefonisk og skriftligt vejledt om, at hun potentielt kunne risikere at blive pålagt at betale gældsbrevets fulde beløb til modparten, hvis ikke der blev indgået forlig i sagen. Dette fremgår bl.a. af brevet den 16. februar 2024, hvori hun bl.a. blev oplyst, at et forlig ville være

mest fordelagtigt, idet alternativet var, at hun skyldte modparten det fulde beløb på 1 mio. kr. Ligeledes blev hun i brevet af den 20. februar 2024 oplyst, at hvis hun indgik forlig, ville gældsbrevet ikke indgå i bodelingen, men at det i modsat fald ville indgå i bodelingen. På trods heraf valgte [klager] ikke at acceptere modpartens forligsforslag, da der efter hendes opfattelse var for mange usikkerheder forbundet hermed.

I forhold til det i klagen anførte vedrørende bistand fra forskellige advokater, har [indklagede] anført bl.a., at dette blev drøftet med [klager] undervejs, og at hun var indforstået hermed. Det undrer derfor, at hun nu gør de interne skift gældende som et kritikpunkt, efter at samarbejdet er afsluttet. I sin e-mail af 3. april 2024 oplyste [klager] således, at hun valgte at stoppe samarbejdet af økonomiske årsager. Hun nævnte ikke, at det var fordi hun var utilfreds med den ydede bistand. Dette blev først gjort gældende, efter at hun modtog slutopgørelsen i sagen.

I relation til det anførte om, at [advokatfirma] mest har været et postkontor, bemærkes det, at det er sædvanlig praksis at anmode om klienternes bemærkninger. Dette er imidlertid ikke ensbetydende med, at der ikke ydes juridisk rådgivning.

Salærklagen

[Indklagede] har principalt påstået salærklagen afvist og har til støtte herfor henvist til, at hun og [klager] den 8. juni 2024 indgik et forlig til fuld og endelig afgørelse af ethvert mellemværende.

[Indklagede] har subsidiært påstået godkendelse af salæret og har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at salæret er rimeligt i forhold til den ydede bistand. Herudover er det anført, at hun selv valgte at nedsætte salærtaksten fra 3.200 kr. inkl. moms til 2.500 kr. inkl. moms, da sagen skiftede hænder internt. Derudover er der selvfølgelig også taget højde for de interne skift i forbindelse med fakturering af sagen, så det ikke er kommet [klager] til skade, at sagen skiftede hænder undervejs.

Det bemærkes, at [klager] ikke undervejs i sagen satte spørgsmålstegn ved de fremsendte fakturaer eller ønskede nærmere redegørelse for disse, hvilket man må antage hun havde gjort, hvis hun havde været utilfreds med det opkrævede

salær.

[Indklagede] valgte pr. kulance at kreditere 80.833,33 kr. inkl. moms i forbindelse med, at der blev indgået frivilligt forlig i sagen. [Klager] har således samlet set betalt 268.166,67 kr. inkl. moms til [advokatfirma] i salær for bistand i det år, hvor [advokatfirma] repræsenterede hende. Dette synes ikke at være et urimeligt salær, da det bemærkes, at der er tale om en højkonfliktsag, hvor der først er forsøgt indgåelse af forlig udenretligt, og efterfølgende verserede sagen i både fogedretten, skifteretten og ved bobehandler.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 21 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Advokatnævnet bemærker, at nævnet ikke tager stilling til spørgsmål om en advokats eventuelle erstatningsansvar, da dette hører under domstolene.

Adfærdsklagen

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at det ikke er godtgjort, at [indklagede] har undladt at varetage [klager]s interesser på behørig vis i forbindelse med bodelingssagen og fogedsagen, herunder ved at fremsende kopi af gældsbrevet til skifteretten. Nævnet har i den forbindelse bl.a. lagt vægt på indholdet af de i sagen fremlagte bilag, herunder korrespondancen mellem [indklagede] og [klager]. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at [klager] efter det oplyste fremlagde en kopi af gældsbrevet sammen med ægtepagten for [indklagede]. Videre har nævnet lagt vægt på, at [klager] blev vejledt om konsekvenserne ved ikke at indgå forlig om gældsbrevet.

Nævnet finder endvidere, at den omstændighed, at sagen delvist blev varetaget af [indklagede]s fuldmægtig, ikke udgør en tilsidesættelse af god advokatskik i den konkrete sag.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at det ikke er godtgjort, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder derfor [indklagede].

Salærklagen

Advokatnævnet lægger som ubestridt til grund, at der i første omgang blev faktureret salær med i alt 332.600 kr. inkl. moms.

I april 2024 oplyste [klager], at hun af økonomiske årsager ønskede at opsige samarbejdet med advokatkontoret, og i juni 2024 indgik parterne et forlig, hvorefter et udestående beløb på 156.100 kr. inkl. moms blev nedskrevet til 65.266,67 kr. inkl. moms. Det fremgår af forliget, at beløbet skulle betales straks, og at forliget var til fuld og endelig afgørelse af ethvert mellemværende mellem [klager] og [advokatfirma], samt at forliget kunne danne grundlag for tvangsinddrivelse i henhold til retsplejelovens § 478.

Advokatnævnet lægger herefter til grund, at [klager]s salærklage angår det nævnte beløb på i alt 332.600 kr. inkl. moms fratrukket det beløb, som følger af det nævnte forlig.

[Indklagede] har anført, at salærklagen skal afvises, fordi parterne har indgået et forlig om betaling af salær.

Advokatnævnet finder, at det må bero på en konkret vurdering, om indgåelsen af et forlig om betaling af salær indebærer, at klienten har givet afkald på en indsigelse over for advokaten om, at salæret ikke er rimeligt, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2. I vurderingen må navnlig indgå forligets indhold og omstændighederne ved forligets indgåelse. Det kan efter omstændighederne også tillægges betydning, om klienten er forbruger eller ikke-forbruger.

[Indklagede] bistod [klager] i en bodelingssag og fogedsag, og Advokatnævnet finder efter det oplyste om forliget og omstændighederne ved dets indgåelse, at [klager] ikke skal anses for ved indgåelsen af forliget at have givet afkald på en indsigelse om, at salæret ikke er rimeligt.

Efter retsplejelovens § 126, stk. 2, må en advokat ikke kræve højere salær for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt.

Det opkrævede salær skal ses i forhold til bl.a. sagens betydning og værdi for klienten, sagens udfald, arten og omfanget af det arbejde, advokaten har udført, og det med sagen forbundne ansvar.

16 medlemmer udtaler:

Henset til omfanget af det udførte arbejde, der stod på i næsten ét år, og som både omfattede fogedretssag, forligsforhandlinger, behandling i skifteretten og ved bobehandler, samt til at der var tale om særdeles konfliktfyldte forhold, der vanskeliggjorde samarbejdet mellem de stridende parter, finder vi, at salæret ikke kan anses for urimeligt, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2.

På den baggrund stemmer vi for at godkende salæret på 332.600 kr. inkl. moms fratrukket det beløb, som følger af forliget.

5 medlemmer udtaler:

Som sagen er forelagt, finder vi, at salæret ikke kan anses for rimeligt, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2. Vi har lagt vægt på arten og omfanget af det udførte arbejde, herunder at den ydede bistand i forbindelse med fogedsagen, forligsforhandlinger, behandling i skifteretten og ved bobehandler ikke kan begrunde et salær i den opkrævede størrelse, uagtet sagen har haft en vis kompleksitet. Desuden har vi lagt vægt på, at [indklagede] ikke har fremlagt dokumentation for, hvad de anvendte timer er brugt til, og at en del af arbejdet er udført af en advokatfuldmægtig.

På den baggrund stemmer vi for, at salæret skønsmæssigt nedsættes til 200.000 kr. inkl. moms.

---oo0oo---

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Konklusion

Advokatnævnet godkender salæret på 332.600 kr. inkl. moms fratrukket det beløb, som følger af forliget.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] frifindes.

[Indklagede]s salær på 332.600 kr. inkl. moms fratrukket det beløb, som følger af forliget, godkendes.

På nævnets vegne

Ole Hasselgaard